22/01/2020

Άγιος Αναστάσιος ο Πέρσης ο Οσιομάρτυρας

/ Βίοι Αγίων

Ο Άγιος Αναστάσιος ο Πέρσης ο Οσιομάρτυρας τιμάται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 22 Ιανουαρίου. Η Κάρα και μέρος των Ιερών Λειψάνων του Αγίου βρίσκονται στη ρωμαιοκαθολική Μονή «Tre Fontane» (Τρεις Πηγές) Ρώμης. Μέρος των Ιερών Λειψάνων του Αγίου βρίσκονται στον Ρωμαιοκαθολικό Ναό του Αγίου Φραγκίσκου της Αμπέλου Βενετίας. Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκονται στις Μονές Εσφιγμένου Αγίου Όρους και Προυσού Ευρυτανίας και στη Λαύρα Αγίου Αλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετρουπόλεως.

Ἀναστάσιος ἐν τραχήλῳ τὸν βρόχον,
Ὡς λαμπρὸν ὅρμον ὡραΐζεται φέρων.
Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη.

Ο Άγιος Αναστάσιος έζησε τον 7ο αιώνα μ.Χ. στα χρόνια του βασιλιά των Περσών

Χοσρόη Β’ (590-628 μ.Χ.) και του αυτοκράτορα Κωνσταντινούπολης Ηρακλείου και ήταν Πέρσης. Γεννήθηκε στο χωριό Ραζήχ της επαρχίας Ρασνουνί και ήταν γιος του μάγου Βαβ και αρχικά ονομαζόταν Μαγουνδάτ (κατ’ άλλους Μαζοενδάτ).

Όταν το 614 μ.Χ. οι Πέρσες κυρίευσαν τα Ιεροσόλυμα πήραν μαζί τους τον Τίμιο Σταυρό. Λόγω των πολλών θαυμάτων που έγιναν στην Περσία από τον Τίμιο Σταυρό, πολλοί Πέρσες ενδιαφέρθηκαν να γνωρίσουν την νέα θρησκεία, μεταξύ αυτών και ο Μαγουνδάτ. Γι’ αυτό πήγε στα Ιεροσόλυμα, όπου βαπτίσθηκε και έκάρη μοναχός στη Μονή του Αββά Ιουστίνου (κατ’ άλλους στη Μονή του Αγίου Σάββα) και μετονομάσθηκε Αναστάσιος.

Επισκέφθηκε εν συνεχεία την Καισαρεία, όπου ο διοικητής Μαρζαβανά πληροφορήθηκε ότι είναι χριστιανός και, επειδή απέτυχε να τον μεταπείσει, διέταξε τον βασανισμό του. Μετά από πολλά βασανιστήρια οι ειδωλολάτρες τον αποκεφάλισαν. Το μαρτύριό του έγινε το 628 μ.Χ. με άλλους 70 Χριστιανούς Μάρτυρες.

Η Σύναξη του Αγίου ετελείτο στο Μαρτύριό του, που βρισκόταν εντός του Αγίου Φιλήμονος, στο Στρατήγιο. Η δε ανακομιδή των λειψάνων του Οσίου Αναστασίου, εορτάζεται στις 24 Ιανουαρίου.

Σχετικά με τα Λείψανα του Αγίου Αναστασίου επικρατούν τρείς παραδόσεις.

Σύμφωνα με την πρώτη, την οποία δέχεται και ο Άγγλος ιστοριογράφος Όσιος Βέδας ο Αιδέσιμος (βλέπε 27 Μαΐου), τα Λείψανα μεταφέρθηκαν στη Ρώμη κατά την βασιλεία του Ηρακλείου και κατατέθηκαν στην Ελληνική Μονή των Τριών Πηγών («Tre Fontane»). Η δεύτερη δέχεται μεταφορά των Λειψάνων στην Κωνσταντινούπολη, επίσης κατά την βασιλεία του Ηρακλείου, απ’ όπου η Κάρα μεταφέρθηκε στη Ρώμη επί των ημερών του Ελληνικής καταγωγής και πιθανώς Ιεροσολυμίτου Πάπα Θεοδώρου Α’ (642 – 649 μ.Χ.) (βλέπε 18 Μαΐου). Η Τρίτη τέλος παράδοση (Βενετική), δέχεται ότι τα Λείψανα μετέφερε στην Κωνσταντινούπολη ο Ηράκλειος, απ’ όπου το 1204 μ.Χ. τα αφαίρεσε ο Δόγης Ερρίκος Δάνδολος και τα κατέθεσε στο Ναό της Αγίας Τριάδος Βενετίας.

Σήμερα τα φυλασσόμενα στον ρωμαιοκαθολικό Ναό του Αγίου Φραγκίσκου της Αμπέλου Λείψανα, έχουν την μορφή ακέφαλου σώματος, συναρμολογημένου μέσα σε στολή της εποχής.

Ο Σοφρώνιος Ευστρατιάδης, Μητροπολίτης πρ. Λεοντοπόλεως, δέχεται ότι κάποιος Ρωμαίος Επίσκοπος μετέφερε τα Λείψανα στην Καισάρεια της Παλαιστίνης (αυτά μεταφέρθηκαν στη συνέχεια στην Κωνσταντινούπολη) και την Κάρα στη Ρώμη (όπου και σήμερα φυλάσσεται).

Ἀπολυτίκιον
Ήχος δ’. Ταχύ προκατάλαβε.
Την πλάνην αφέμενος, την των Περσών νουνεχώς, τη πίστει προσέδραμες, τη του Χρίστου ευσεβώς, σοφέ Αναστάσιε, όθεν και εν ασκήσει, διαπρέψας ενθέως, ήθλησας υπέρ φύσιν, και τον όφιν καθείλες διό διπλώ στεφάνω, θεόθεν εστεφάνωσαι.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον
Ἦχος δ’.
Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον
Ἦχος α’. Χορός, Ἀγγελικὸς.
Τόν θεῖον Μαθητήν, καί συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοί, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σύν τούτῳ γεραίροντες, τόν σοφόν Ἀναστάσιον, τόν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καί ἐλαύνοντα, τά ψυχικά ἡμῶν πάθη, καί νόσους τοῦ σώματος.

Πηγή: saint.gr